I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 477/95,

annettu 16 päivänä tammikuuta 1995,

Entisestä Neuvostoliitosta peräisin olevan urean tuontiin yhteisön alueelle sovellettavien lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden muuttamisesta ja entisestä Tšekkoslovakiasta peräisin olevan urean tuonnin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden saattamisesta päätökseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan (1) talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88, ja erityisesti sen 12, 14 ja 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo, että

A. MENETTELY

(1) Neuvosto hyväksyi asetuksella (ETY) N:o 3339/87 (2) urean tuontia muun muassa Neuvostoliitosta ja Tšekkoslovakiasta koskevat toimenpiteet.

(2) Asetuksella (ETY) N:o 3339/87 hyväksytyt toimepiteet vahvistettiin 21 päivänä helmikuuta 1989 (3) tehdyllä komission päätöksellä (89/143/ETY).

(3) Komission käytössä olevan tiedon mukaan tuonnin määrä näistä maista oli vuoden 1992 aikana mekittävästi suurempi kuin toimenpiteissä edellytetyt määrät. Näin ollen komissio on pitänyt aiheellisena tarkastella toimenpiteitä uudelleen ja on julkaissut tätä koskevan menettelyn aloittamisesta ilmoituksen Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (4).

(4) Toimenpiteiden tavanomaisen voimassaolon päätyttyä tutkimus oli yhä vireillä, minkä vuoksi komissio on ilmoittanut (5) asetuksen (ETY) N:o 2423/88 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että toimenpiteet, jotka koskevat entisestä Neuvostoliitosta ja entisestä Tšekkoslovakiasta peräisin olevaa ureaa, ovat edelleen voimassa kyseisen viisivuotisjakson päätyttyä, kunnes tutkimuksen tulos on selvillä.

(5) Tämän tutkimuksen kohteena ovat entisen Tšekkoslovakian uudet tasavallat (toisin sanoen Tšekin tasavalta ja Slovakian tasavalta) sekä entisen Neuvostoliiton tasavallat, joissa oli syytä olettaa olevan ureantuotantolaitoksia, nimittäin Valko-Venäjän, Georgian, Tadžikistanin ja Uzbekistanin tasavallat, Venäjän Federaatio, jäljempänä "Venäjä", sekä Ukraina.

(6) Komissio on ilmoittanut virallisesti yhteisön tuottajille, viejille ja maahantuojille, joita asia tunnetusti koskee sekä viejämaiden edustajille menettelyn aloittamisesta ja on antanut asianomaisille osapuolille tilaisuuden esittää näkemyksensä kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluksi.

(7) "European Fertilizer Manufacturers Association" -nimiselle yhteisölle, jäljempänä 'EFMA', on annettu tilaisuus tulla kuulluksi, ja se on esittänyt näkemyksensä kirjallisesti.

(8) "European Fertiliser Importers Association" -nimisen yhteisön, jäljempänä 'EFIA', edustajille, jonka jäsenet tuovat ureaa kyseisistä maista, on annettu myös tilaisuus tulla kuulluiksi, ja he ovat esittäneet näkemyksensä kirjallisesti.

(1) EYVL N:o L 209, 2.8.1988, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 522/94 (EYVL N:o L 66, 10.3.1994, s. 10).
(2) EYVL N:o L 317, 7.11.1987, s. 1
(3) EYVL N:o L 52, 24.2.1989, s. 37
(4) EYVL N:o C 87, 27.3.1993, s. 7
(5) EYVL N:o C 47, 15.2.1994, s. 3

(9) Komissio on hankkinut ja tarkastanut kaikki tutkimustaan varten tarpeellisena pitämänsä tiedot ja tehnyt tarkastuksia seuraavien yhtiöiden toimitiloissa:

a) *Yhteisön tuottajat:*

— Hydro Agri GmbH, Brunsbuettel, Saksa
— Stickstoffwerke AG, Wittenberg-Piesteritz, Saksa
— Fertilizantes Enfersa, SA, Madrid, Espanja
— FESA Fertilizantes Españoles, SA, Madrid, Espanja
— Grande Paroisse SA, Pariisi, Ranska
— Irish Fertilizer Industry Ltd, Dublin, Irlanti
— Enichem Agricoltura, SpA, Milano, Italia
— DSM Meststoffen BV, Sittard, Alankomaat
— Kemira BV, Rotterdam, Alankomaat

b) *Tšekin tasavallan tuottaja/viejä:*

— Chemopetrol s.p., Litvinov

c) *Slovakian tasavallan tuottajat/viejät:*

— Duslo s.p., Sala (tuottaja/viejä)
— Petrimex Foreign Trade Company Ltd, Bratislava (viejä ja entisen Tšekkoslovakian vientimonopolin haltija)

d) *Yhteisön maahantuojat:*

— Interore SA, Brysseli, Belgia
— Unifert SA, Brysseli, Belgia
— Champagne Fertilisants SA, Reims, Ranska

(10) Komissio on saanut tiedot asiaa koskevaan kyselyyn vastanneilta tuottajilta ja on hyödyntänyt niitä.

(11) Valko-Venäjän, Georgian, Venäjän, Tadžikistanin, Ukrainan ja Uzbekistanin tuottajien osalta on saadun tiedon perusteella ollut havaittavissa, että yhteensä 24 tehtaassa näissä maissa tiedetään tai oletetaan tuotettavan ureaa. Kaikille näille valmistajille lähetettiin kysely, mutta ainoastaan kolmelta näistä on saatu vastaus.

Näistä kolmesta kaksi on Venäjän tuottajia, ja kumpikin ilmoitti, ettei ollut vienyt ureaa yhteisön alueelle tutkimuksen kohteena olevan jakson aikana. Kolmas tuottaja, joka on ainoa tiedossa oleva Georgian tuottaja, ilmoitti lopettaneensa urean tuotannon joitakin vuosia aikaisemmin.

(12) Polkumyyntitutkimus on kattanut tammikuun 1 päivän 1992 ja joulukuun 31 päivään 1992 välisen ajan, "tutkimusajanjakso".

(13) Kaikille asianomaisille osapuolille on annettu tiedoksi keskeiset tosiseikat ja näkökannat, joiden perusteella on tarkoitus suositella lopullisten toimenpiteiden määräämistä. Heille myönnettiin myös määräaika, jonka kuluessa he voivat esittää vastineensa näiden esitysten johdosta.

(14) Eräät osapuolista ovat esittäneet, ettei komissio ole toimittanut heille riittävän yksityiskohtaista tietoa polkumyyntimarginaalien laskemisesta eikä vahingon eliminoinnin tasoista sekä siitä, että tämä on saattanut vaikuttaa heidän mahdollisuuksiinsa puolustaa etujaan.

(15) Mitä tulee tietojen toimittamiseen, viejille on annettu yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten heidän yksilölliset polkumyyntimarginaalinsa on laskettu ja vahingon eliminointitasot määritetty. Yhteisön tuottajille on toimitettu yksityiskohtaiset tiedot yhteisön tuottajien keskimyyntihinnoista, alennus- ja voittotasoista sekä kustakin määritetystä vahingon eliminoimistasosta; tuojat ovat saaneet yksityiskohtaiset tiedot kaikista tutkimuksen näkökannoista sekä seikoista, joiden perusteella aiotaan suositella lopullisten tullien määräämistä.

Komission mielestä kukin asianomainen osapuoli on siten saanut asetuksen (ETY) N:o 2423/88 8 artiklassa säädetyin rajoituksin kaiken saatavissa olevan, asianomaisen osapuolen omien etujen suojelemiseksi tarpeellisen tiedon.

B. KYSEESSÄ OLEVA TUOTE

1. Tuotteen kuvaus

(16) Kyseinen tuote on urea. Sitä tuotetaan ammoniakista, jota puolestaan tuotetaan pääosin luonnonkaasusta, vaikkakin sitä voidaan myös tuottaa öljynpuhdistuksen jätteistä. Kiinteässä muodossa, se on joko pieninä "granuloina" (joissa on karkea pinta) tai pieninä "prilleinä" (jotka ovat myös rakeita, mutta niiden pinta on pehmeä). Kiinteä urea voidaan myös sekoittaa veteen nestemäisen urean aikaansaamiseksi.

(17) Kova- tai pehmeäpintaisessa rakeisessa muodossa olevaa ureaa voidaan käyttää sekä maatalous- että teollisuustarkoituksiin:

— maatalouslaatuista ureaa voidaan käyttää joko lannoitteena, joka levitetään maaperään tai eläinrehun lisäaineena;
— teollista (tai "teknistä") laatua olevaa ureaa käytetään tiettyihin liimoihin ja muoveihin.

Nestemäistä ureaa voidaan käyttää sekä lannoitteena että teollisuustarkoituksiin. Vaikka ureaa on edellä mainitussa kahdessa olomuodossa, sen kemialliset ominaisuudet ovat periaatteessa samat ja sitä voidaan tarkastella tämän toimenpiteen tarkoituksia silmällä pitäen yhtenä tuotteena.

2. Vastaava tuote

(18) On osoitettu, että yhteisön teollisuuden tuottama ja yhteisön markkinoilla myymä urea on fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan suhteessa tämän selvityksen kohteena olevissa maissa tuotettuun ureaan asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettu samankaltainen tuote:

C. YHTEISÖN TUOTANTO

(19) Tutkimus on osoittanut, että tutkimuksessa yhteistyöhön osallistuneet tuottajat vastasivat urean koko tuotannosta yhteisössä ja että niitä voidaan siten pitää asetuksen (ETY) N:o 2423/88 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna yhteisön tuotantona.

D. POLKUMYYNTI

1. Tšekin tasavalta ja Slovakian tasavalta

a) *Yleistä*

(20) Tšekkoslovakian jakautumisen seurauksena Tšekin ja Slovakian tasavallaksi vuoden 1993 alussa näillä kummallakin uudella valtiolla on nyt rajojensa sisäpuolella yksi urean tuotantoyhtiö.

(21) Tšekkoslovakiaa sekä viime aikoina Tšekin tasavaltaa ja Slovakian tasavaltaa on pidetty 1 päivästä maaliskuuta 1992 markkinatalouksina. Normaaliarvo on saatu siten käyttäen kunkin tuottajan kotimaisiin myyntihintoihin ja tuotantokustannuksiin liittyviä tietoja. On huomattava, että tutkimusjakson aikana Tšekkoslovakia ei ollut vielä jakautunut kahdeksi itsenäiseksi valtioksi ja sen vuoksi kaikki viittaukset Tšekin ja Slovakian "kotimaisiin" myyntihintoihin tässä asetuksessa tarkoittavat entisen Tšekkoslovakian myyntihintoja.

(22) Siitä syystä, että tutkimuksen aikana nämä kaksi valtiota olivat siirtymävaiheessa keskitetystä suunnittelutaloudesta vapaaseen markkinatalouteen, erityistä huomiota on kiinnitetty kysymykseen siitä, onko tuottajien hintoihin ja kustannuksiin vielä vaikuttanut valtion omistamien yritysten välisten historiallisten yhteyksien jatkuminen. Näiden yhteyksien seurauksena hintoja ja kustannuksia ei mahdollisesti voida arvioida tavanomaisen liiketoiminnan perusteella, ja niiden vuoksi on ehkä tarpeellista määritellä likimääräinen normaaliarvo. Tässä tapauksessa sitä ei kuitenkaan ole pidetty tuottajien tilitietojen analyysin perusteella tarpeellisena.

(23) Molemmat yritykset ovat historiallisesti aina ylläpitäneet omat tilitietonsa ja järjestäneet oman kotimaisen urean myyntinsä. Vientiin tarkoitetun myynnin osalta nämä kaksi tuotantoyritystä tiesivät aina tuotteidensa lopullisen päämäärän jo ennen Tšekkoslovakian jakautumista kahteen erilliseen tasavaltaan. Sen vuoksi on mahdollista määritellä erikseen Tšekkoslovakian kotimaiset hinnat sekä kunkin ajan vientihinnat.

b) *Normaaliarvo*

(24) Asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti normaaliarvo on määritelty tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä tosiasiallisesti samankaltaisesta tuotteesta kotimarkkinoiden myynnissä maksetun hinnan perusteella; kotimarkkinoiden myynti oli riittävän suurta kunnollisen vertailun suorittamiseksi. Annettuja tuotantotietoja on analysoitu tällaisen myynnin kannattavuuden määrittämiseksi.

Ensin on ollut kuitenkin välttämätöntä selvittää, ovatko tiedot sekä luotettavia että hyväksyttävien kirjanpitomääräysten mukaisia. Tšekin ja Slovakian tuottajien asiakirjat osoittavat, että kustannuksia oli seurattu kustannuspaikkaperiaatteella ja että erityisesti poistot samoin kuin rahoituskustannukset oli otettu huomioon. Ottaen huomioon raaka-aineen ostot todettiin, että Slovakian tuottajat olivat ostaneet kaasua Venäjältä avoimeen markkinahintaan. Tšekin tuottajat eivät käyttäneet luonnonkaasua raaka-aineena, vaan sen sijaan tuottivat urean öljynpuhdistuksen jätteistä.

(25) Kotimaisten hintojen todettiin olevan kannattavia. Näin ollen normaaliarvo on laskettu kunkin tuottajan tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä vuoden 1992 aikana kotimarkkinoilla myydyn maatalous- ja teollisuuslaatuisen pehmeäpintaisen, rakeisen urean painotetun keskiarvonettomyyntihinnan perusteella.

c) *Vientihinta*

(26) Kun kyseessä on Tšekin ja Slovakian tuottajien suora myynti yhteisön asiakkaille, vientihinnat on määritelty kyseiselle ajalle maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

(27) Yhteisön alueella tapahtuvan suoran myynnin lisäksi sekä Tšekin että Slovakian tuottajat ovat vieneet tavaraa tutkimusajanjakson aikana yhteisössä oleville asiakkaille entisen Tšekkoslovakian vientimonopolin haltijan "Petrimex Foreign Trade Company Ltd" -nimisen yhtiön, jäljempänä 'Petrimex', kautta. Näissä tapaksissa nettohintaa, johon tuottajayhtiöt ovat myyneet urean Petrimexille, on pidetty asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 8 kohdan a alakohdan tarkoitettuna vientihintana, ottaen huomioon se tosiasia, että tavaroiden lopullinen määränpää on ollut tuottajan tiedossa silloin, kun toimitus tehtiin ja että normaaliarvo on määritetty vastaavalle tasolle.

d) *Vertailu*

(28) Asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 10 kohdan c alakohdan mukaisesti on tehty aiheelliset sekä normaaliarvon että vientihinnan tarkistukset suoraan vaikuttavien myyntikustannusten huomioonottamiseksi, ja niitä voitaisiin verrata samalla tasolla. Nämä tarkistukset käsittävät kuljetuksen ja siihen liittyvät kustannukset, pakkauskustannukset ja palvelukustannukset.

(29) Tämän jälkeen on tehty vertailu normaaliarvon (vapaasti tehtaalla) ja vientihinnan (vapaasti tehtaalla) välillä siirtosiirrolta -perusteella.

e) *Polkumyyntimarginaalit*

(30) Prosentteina cif-hinnoista ilmaistut polkumyyntimarginaalit vapaasti yhteisön rajalla ovat seuraavat:

— Tšekin tasavalta: Duslo s.p., 0,7 %

— Slovakian tasavalta: Chemopetrol s.p., 11,8 %

2. Valko-Venäjän, Georgian, Venäjän, Tadžikistanin, Ukrainan ja Uzbekistanin tasavallat

a) *Yleistä*

(31) Ottaen huomioon, että suurin osa Valko-Venäjän, Georgian, Venäjän, Tadžikistanin, Ukrainan ja Uzbekistanin tuottajista/viejistä ei ole osallistunut asetuksen (ETY) N:o 2423/88 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteistyöhön, polkumyyntikysymystä tutkittaessa on käytetty käytettävissä olevia tosiasioita.

(32) Tätä varten on harkittu, voitaisiinko Eurostat-tiedostoa käyttää vientihintojen määrittämiseksi näitä valtioita varten. Kuitenkin on ilmentynyt ongelma, joka johtuu siitä, että ennen tammikuuta 1992 oli vain yksi maantieteellisen nimikkeistön Eurostat-koodi koko Neuvostoliitolle (sisältäen kolme Baltian valtiota: Eestin, Latvian ja Liettuan). Tammikuusta 1992 alkaen luotiin erilliset koodit näille Baltian maille, mutta kuitenkin muut entisen Neuvostoliiton tasavallat olivat edelleen ryhmitettyinä yhden koodin alle.

Vasta vuoden 1992 puolivälissä on perustettu erilliset tuontitilastokoodit Valko-Venäjää, Georgiaa, Venäjää, Tadžikistania, Ukrainaa ja Uzbekistania varten. Käytettävissä oleva vuoden 1992 toisen puoliskon Eurostat-tieto osoittaa, ettei Valko-Venäjältä, Georgiasta, Tadžikistanista ja Uzbekistanista (poikkeuksena merkityksetön 119 tonnin määrä Valko-Venäjältä) tapahtunut vientiä yhteisön alueelle.

(33) Tutkimuksen aikana yhteisön tuottajat ja tuojat myös antoivat ymmärtää, että suurin osa entisestä Neuvostoliitosta viedystä ureasta oli peräisin Venäjältä. Lisäksi Uzbekistanin ulkoasiainministeriö ilmoitti komissiolle, ettei vuonna 1992 yksikään Uzbekistanin tuottaja ollut vienyt yhtään ureaa yhteisön alueelle. Georgian osalta, kuten edellä tässä asetuksessa mainitaan, ainoa tunnettu urean tuottaja tässä maassa on ilmoittanut, että se on lopettanut urean tuotannon muutamia vuosia aikaisemmin.

(34) Näillä perusteilla ja tätä tutkimusta varten on pääteltävissä, ettei yksikään urean tuojista Eurostatin "SNTL" — maantieteellisen nimikkeistön koodin alla vuoden 1992 ensimmäisen puoliskon aikana ole Valko-Venäjältä, Georgiasta, Tadžikistanista tai Uzbekistanista. Tämän vuoksi nämä neljä maata on jätettävä polkumyyntitutkimuksen ulkopuolelle.

(35) Erillisten tuontivolyymien määrittämiseksi Venäjää ja Ukrainaa varten näiden kahden maan yksilöllisiä suhteellisia osuuksia ottaen huomioon niiden tuonti vuoden 1992 toisella puoliskolla, on sovellettu myös "SNTL:n" tuontivolyymiin vuoden 1992 ensimmäisen puoliskon aikana. Samoja Venäjän ja Ukrainan vuoden 1992 tuontivolyymien suhteellisia osuuksia sovellettiin myös erillisten tuontivolyymien määrittämiseksi edeltäville vuosille.

b) *Normaaliarvot (Venäjä ja Ukraina) — viitemaan valinta*

(36) Venäjällä ja Ukrainassa tuotetun urean normaaliarvon määrittämiseksi on otettu huomioon se tosiasia, että näissä maissa ei ole markkinataloutta. Tämän vuoksi normaaliarvon määrittämisen on asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti perustuttava jossakin markkinatalousmaassa vallitseviin olosuhteisiin ("viitemaa").

(37) EFMA on suositellut Australiaa viitemaaksi. Toisaalta EFIA on vastannut viitemaan käyttöä ja ehdottanut, että sen sijaan käytettäisiin menettelyn kohteena olevissa maissa vallitsevia todellisia kustannuksia.

(38) Vaihtoehtojen puuttuessa on otettu yhteyttä ainoaan australialaiseen urean tuottajaan, ja tämän yritys oli halukas yhteistyöhön tutkimuksessa. EFIA on ilmaissut tutkimuksen myöhemmässä vaiheessa käsityksenään, että Kanada soveltuisi paremmin viitemaaksi ja on toimittanut tietoja urean tuotannosta siellä.

Koska ehdotus Kanadan käyttämisestä viitemaana on tullut myöhään ja koska ei ole haluttu tarpeettomasti tuolloin viivyttää tutkimusta, on päätetty edetä asiassa käyttäen Australiaa väliaikaisena viitemaana.

(39) Tutkimuksessa kuitenkin on ilmennyt, että Australia ei ollut parhaiten soveltuva maa, mikä johtui sen eristyneestä asemasta suhteessa maailman markkinoihin sekä siitä tosiasiasta, että kotimaiset myyntihinnat olivat korkeammat kuin Euroopassa vallitsevat.

(40) Koska Slovakian tasavalta on jo tutkittu ja tuottajan antamat tiedot sieltä on varmistettu, on harkittu tämän maan käyttämistä viitemaana.

(41) Tutkimuksessa on ilmennyt, että Slovakian tuottajien valmistusprosessi pohjautuu luonnonkaasun käyttöön, samoin kuin Venäjän ja Ukrainan tuottajien. Lisäksi Slovakian tuottajat ovat ostaneet kaasunsa Venäjältä vapaaseen markkinahintaan. Kun otetaan lisäksi huomioon se tosiasia, että Slovakian myyntihinnat kuvastavat todellisia tuotantokustannuksia markkinatalousolosuhteissa ja että maassa on huomattava kotimaiset markkinat, Slovakian tasavaltaa on pidetty sopivana viitemaana normaaliarvon määrittämiseksi Venäjää ja Ukrainaa varten.

(42) Eräät asianomaiset osapuolet ovat vastustaneet tätä ja vättäneet, että Slovakia on soveltumaton sen SNTL:n tuotantovolyymiin verrattuna pienen tuotantovolyymin vuoksi. Lisäksi on esitetty, etteivät sen tuotantokustannukset olleet vertailukelpoisia, koska se oli venäläisestä kaasusta riippuvaista. Tutkimuksessa kuitenkin ilmeni, että vaikka Venäjällä on suuri tuotantokapasiteetti, sen vienti yhteisön alueelle oli kuitenkin samakaltainen kuin Slovakian tuotantotaso. Slovakian ainoa tuottaja osti lisäksi perusraaka-aineen — kaasun — avoimeen markkinahintaan Venäjältä. Näin noudatettiin aseianmukaisesti vaatimusta määrittää normaaliarvo markkinatalouden ehdoin.

Kun kaikille asianomaisille osapuolille on annettu tieto keskeisistä tosiseikoista ja näkökannoista, joiden perusteella on tarkoitus ehdottaa toimenpiteistä, Venäjän viranomaiset, vaikka he ovat myöntäneet, että on olemassa yhtäläisyyksiä heidän ja Slovakian tuottajien käyttämän urean tuotantoprosessin välillä, ehdottivat Kanadan käyttämistä viitemaana tässä erityisessä tapauksessa. Tämä pyyntö on esitetty menettelyn erittäin myöhäisessä vaiheessa huolimatta siitä, että menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa pyydettiin esittämään viitemaan valintaa koskevat huomautukset. Näin ollen Slovakian tasavaltaa pidetään edellä todettujen seikkojen perusteella edelleen viitemaaksi sopivana.

c) *Normaaliarvo (Venäjä ja Ukraina) — laskelma*

(43) Kuten tämän asetuksen johdanto-osan 25 kohdassa todetaan tuotantokustannuksia koskevan vertailun yhteydessä, Slovakiassa tuotetun maatalous- ja teollisuuslaatuisen pehmeäpintaisen rakeisen urean painotettu kotimainen keskinettomyyntihinta vuonna 1992 on tuottanut kauttaaltaan voittoa. Tämän vuoksi Venäjän ja Ukrainan normaaliarvo perustuu asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 5 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti Slovakian tuottajan vapaasti tehtaalta -myyntihintoihin Tšekkoslovakian markkinoilla tutkimusajanjakson aikana.

d) *Vientihinta*

(44) Vientihinnan määrittämisen suhteen Venäjän Federaation Ulkoisten Taloudellisten Suhteitten Ministeriö on esittänyt, että laskelmat olisi tehtävä erillisinä kumpaakin yhdistetyn tullinimikkeistön (CN) koodia varten, joissa venäläistä ureaa tuodaan. EFIA on edelleen esittänyt, että vertailu venäläisen ja yhteisön urean hintojen välillä olisi tehtävä erikseen maataous- ja teollisuuslaatujen osalta.

(45) Kaikkea ureaa on tässä yhteydessä pidetty yhtenä tuotteena (ks. edellä 17 kohta), ja olisi otettava huomioon, etteivät Venäjän ja Ukrainan tuottajat/viejät ole antaneet mitään tietoja omasta viennistään. Lisäksi tutkimuksessa yhteistyöhön osallistuvien ja tuotteensa suoraan kyseessä olevista maista ostavien urean tuottajien määrä oli noin 1,5 prosenttia koko Venäjältä ja Ukrainasta tapahtuvan urean tuonnin määrästä tutkimusajanjakson aikana.

Vientihintoja laskettaessa käytettiin tämän vuoksi ja asetuksen (ETY) N:o 2423/88 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti käytettävissä olevia tosiseikkoja. Eurostat-tietoja, jotka käsittävät kaikki urean muodot ja asteet, on käytetty vientihintojen määrittelyssä, koska näitä tietoja on pidetty hyväksyttävimpinä käytettävissä olevian tosiseikkoina.

(46) Järkevimpänä perustana vientihintojen määrittämiseksi on pidetty sitä, että otettiin Eurostatin cif-tuontiarvot kyseessä olevista yhdistetyistä tuontinimikekoodeista ja sovellettiin niitä Venäjän ja Ukrainan rajahintoihin. Tietyt asianomaiset osapuolet ovat vastustaneet tätä lähestymistapaa ja esittäneet, että olisi tarkempi tapa laskea vapaasti tehtaalla -hinnat Venäjällä ja Ukrainassa. Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska muussa kuin markkinataloudessa teollisten tuotantolaitosten (kuten urea) sijaintia ei tarvitse määrittää vapaiden markkinanäkökohtien, kuten kuljetusvälineiden saatavuus, raaka-ainelähteiden tai käyttäjämarkkinoiden läheisyys, jne. mukaisesti. Edelleen markkinavoimat eivät tällaisessa taloudessa säätele kustannuksia, joihin sisältyvät kuljetuskustannukset. Näin ollen on omaksuttu näkemys, että vientihinnat olisi laskettava vapaasti rajalla -tasolla tässä erityisessä tapauksessa.

e) *Vertailu*

(47) Slovakian tasavallan normaaliarvoa on verrattu vientihintaan johdanto-osan 46 kohdan mukaisesti Venäjää ja Ukrainaa varten muodostettuun vientihintaan. Tasavertaisen vertailun varmistamiseksi yhteisö on ensin tutkinut, onko Slovakian tuotteen ja Venäjällä ja Ukrainassa tuotetun urean välillä fyysisiä tai teknisiä eroavuuksia. Eroja ei ole havaittu ja tästä syystä ei ole tarpeen tarkistaa normaaliarvoa tai vientihintoja näillä perusteilla.

(48) Komissiota on pyydetty tekemään kysely normaaliarvon tarkistamisen tarpeellisuudesta Slovakian tasavallan sekä Venäjän ja Ukrainan urean tuottajien venäläisestä kaasusta maksaman hinnan välisen eron huomioon ottamiseksi. Tältä osin on todettu, että Slovakian tuottajien oli maksettava vapaa markkinahinta Venäjälle ostamastaan kaasusta, kun taas Venäjän ja Ukrainan tuottajat ilmeisesti maksoivat huomattavasti vähemmän.

(49) Kuitenkaan oikean vertailun tekemiseksi Slovakian tasavallan normaaliarvon ja Venäjän ja Ukrainan vientihintojen välillä, mitkään erot eivät ole merkitseviä, koska näitä kumpaakaan valtiota ei ole tutkimusajanjakson aikana tarkasteltu markkinatalousmaana, eivätkä markkinavoimat ole tästä syystä säädelleet niiden raaka-ainekustannuksia. Näin ollen normaaliarvoon ei tehty raaka-ainekustannuseroista johtuvia tarkistuksia.

(50) Lisäksi on harkittu, onko ollut tarpeen tehdä tarkistuksia normaaliarvoon niiden kustannusten huomioon ottamiseksi, jotka johtuvat kaasun toimittamisesta putkea pitkin Venäjältä Slovakian tasavaltaan. On katsottu, ettei ole tarpeen tehdä tarkistusta, koska suurin osa Venäjän ja Ukrainan urean tuottajista sijaitsee huomattavan kaukana kaasukentistä. Tästä seuraa, että mikäli markkinavoimat olisivat säädelleet näissä maissa kustannuksia, Venäjän ja Ukrainan urean tuottajat olisivat myös, kuten Slovakian tuottajat, joutuneet maksamaan putkea pitkin tuotantopaikalle toimitettavasta kaasusta.

(51) Normaaliarvoa ja vientihintoja on kuitenkin tarkistettu asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 10 kohdan c alakohdan lueteltujen tiettyjen myyntikulujen huomioon ottamiseksi. Tällaiset tarkistukset on tehty tarvittaessa kuljetuksen ja vakuutuskustannusten perusteella.

(52) Erityisesti Eurostatin cif-tuontiarvot mukautettiin Venäjän ja Ukrainan rajahintoihin. Tämä saavutettiin vähentämällä tietty määrä rahtia ja vakuutuskustannuksia varten, jotka saatiin yhteistyöhön osallistuvien tuojien toimittamista tiedoista.

(53) Sen jälkeen tehtiin vertailu kaupan samalla tasolla Slovakian tasavallan normaaliarvon (vapaasti tehtaalla) ja vastaavasti Venäjän ja Ukrainan vientihintojen (vapaasti rajalla) välillä.

f) *Polkumyyntimarginaalit*

(54) Polkumyyntimarginaalit ilmaistuina prosentteina cif-hinnasta, vapaasti yhteisön rajalla, olivat seuraavat:

— Venäjä: 28,2 %

— Ukraina: 20,4 %

E. VAHINKO

1. Alustavat näkökohdat

(55) Komissio on todennut, että tutkimusajanjakson aikana ainoastaan yksi tuottaja Tšekin tasavallassa polki hintoja 0,7 prosenttia. Tämä polkumyyntimarginaali on mitätön tämän selvityksen tarkoitusta ajatellen. Sen vuoksi on tarpeen tutkia sitä, onko Tšekin tasavallasta peräisin oleva tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannolle.

(56) Valko-Venäjän, Georgian, Tadžikistanin ja Uzbekistanin tasavaltojen osalta olisi pidettävä mielessä, että nämä neljä maata suljettiin polkumyyntitutkimuksen ulkopuolelle niillä perusteilla, ettei niillä ollut vientiä yhteisön alueelle tai se oli merkityksetöntä. Tämän vuoksi nämä neljä maata on jätettävä vahinkotutkimuksen ulkpuolelle.

2. Polkumyyntituonnin volyymi ja markkinaosuudet

a) *Yhteisön kulutus*

(57) Laskiessaan kaikentyyppisen urean kokonaiskulutusta yhteisössä (maatalous-, teollisuuslaatu, pehmeäpintaiset, kovapintaiset rakeet, nestemmäisessä muodossa, jne.), komissio on lisännyt yhteisön tuottajien yhteisössä tapahtuvan urean kokonaismyynnin kaikista lähteistä tapahtuvaan kaikkien ureatyyppien kokonaistuontiin yhteisön alueelle. Tällä perusteella yhteisön kulutus laski 2,7 prosenttia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välillä.

b) *Entinen Tšekkoslovakia*

(58) Komissio on todennut Eurostatissa olevan tiedon perusteella, että Tšekkoslovakiasta peräisin oleva ilmoitettu tuonti näyttää olleen 134 930 tonnia tutkimusajanjaksona. Komission tekemä tutkimus Tšekin ja Slovakian tuottajien toimitiloissa osoitti kuitenkin, että niiden vienti yhteisön alueelle on ollut ainoastaan yhteensä 84 504 tonnia. Kahdesta eri lähteestä saatu tieto merkitsee, että kyseinen 50 426 tonnin suuruinen ero on käsittänyt Ukrainasta peräisin olevan, äskettäin perustettujen liikeyritysten Tšekkoslovakian läpi kuljettaman urean, joka on ilmoitettu yhteisöön tuotaessa virheellisesti Tšekkoslovakiasta peräisin olevaksi. Samanlainen tilanne ilmeni 1991, jolloin kysymyksessä olevat määrät olivat noin 14 000 tonnia.

(59) Komissio on siksi käsitellyt polkumyyntituonnin ja markkinaosuuksien volyymin laskemiseksi edellä mainittujen määrien eroa ikään kuin se olisi Ukrainasta peräisin olevaa ureaa ja on liittänyt mainitut määrät Ukrainan tuontitietoihin. Ukrainan viranomaisille on annettu tieto näistä, eivätkä he ole esittäneet asiassa väiteitä. Kaikki Tšekin ja Slovakian tuottajien vientiä koskevat tiedot ilmaisevat siten niiden todellista vientitasoa yhteisölle.

c) *Slovakian tasavalta*

(60) On osoitetttu, että Slovakiasta peräisin oleva polkumyyntituonti lisääntyi 77 prosentilla vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kuitenkin tällaisen tuonnin markkinaosuus nousi 0,3 prosentista vuonna 1989 0,5 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Koska kyseessä on näin merkityksetön markkinaosuus, on katsottu, ettei ole riittävästi perusteita Slovakian tasavallasta peräisin olevan tuonnin kumuloimiselle. Näin ollen, ei ole tarpeen käsitellä Slovakian tasavallasta tulevan tuonnin aiheuttamaa vahinkoa.

d) *Ukraina*

(61) Tutkimus on osoittanut, että Ukrainasta peräisin oleva polkumyyntituonti on lisääntynyt vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tuntuvasti 0,2 prosentin markkinaosuudesta 1,7 prosenttiin. Koska tässä on kyseessä erittäin alhainen myyntiosuus, yhteisössä katsotaan myös, että perusteet Ukrainan urean tuonnin kumuloimiselle ovat riittämättömät. Tämän vuoksi ei Slovakian tasavallan osalta ole tarpeen tutkia, onko tällainen tuonti aiheuttanut vahinkoa asianomaiselle yhteisön tuotannolle.

e) *Venäjä*

(62) Tutkimuksessa on ilmennyt, että Venäjältä peräisin oleva polkumyynnillä toteutettu tuonti nousi 39 873 tonnista vuonna 1989 117 706 tonniin tutkimusajanjakson aikana, mikä merkitsi 195 prosentin lisäystä. Vaikka tämä määrä on merkittävästi suurempi kuin vuonna 1987 annetussa sitoumuksessa sovittu määrä, on muistettava, että SNTL:n poliittisen hajoamisen vuoksi vientimonopolin haltija menetti monopolinsa ja sen vuoksi menettelyä ei käytännössä lainkaan ole voitu soveltaa. Tietyt Venäjällä olevat tuottajat ovat alkaneet viedä suoraan yhteisön alueelle ilman, että vientimonopoli osallistuisi siihen välittäjänä, jolloin se seikka, ettei tällaista rajoittavaa tekijää ollut, on johtanut tuonnin valtavaan lisääntymiseen tutkimusajanjakson aikana. Venäjän polkumyyntituonnin markkinaosuuden on todettu nousseen vuoden 1989 0,9 prosentista 2,6 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

3. Polkumyyntituonnin hinnat

(63) Venäjältä tuodun urean painotettua keskimääräistä cif yhteisön tullattua rajahintaa on verrattu yhteisön tuottajien urean painotettuun keskimääräiseen vapaasti tehtaalla -myyntihintaan yhteisön alueella. Kaikkia hintoja on verrattu kaupan samalla tasolla ja ottamatta laskelmiin mitään vähennyksiä ja alennuksia. Hinta, johon sisältyy maksettu tulli, on laskettu Eurostat-tuontihinnan perusteella lisäämällä siihen tullimaksu 10,6 prosentin suuruisena (volyymiin perustuva painotettu keskiarvo kahdesta tullimaksuarvosta 11 prosenttia ja 8 prosenttia, joita sovelletaan urean tuontiin eri CN-koodeissa).

(64) Komission huomiota kiinnitettiin kuitenkin siihen, että tällaista vertailua tehtäessä oli tietty hinnanero yhteisössä tuotetun urean ja entisessä SNTL:ssä tuotetun urean välillä, mikä johtui tuodun valmisteen huonommasta laadusta ja viimeistelystä. Se, että tuotteella oli taipumus pilaantua kuljetuksen aikana sekä se seikka, että tuojat eivät aina pysty

tarjoamaan samaa toimitusvarmuutta kuin yhteisön tuottajat, merkitsee luonnollisesti matalampia hintoja. Koska näitä eroavuuksia on vaikea arvioida rahassa, on päätelty, että tällainen eroavuus on, ja että 10 prosentin arvontarkistusta pidetään aiheellisena.

(65) EFMA piti tarkistustasoa liian korkeana myöntäen kuitenkin, että yhteisön tuottajien hinta oli korkeampi. Lisäksi he väittivät, että päätelmät olivat vailla perusteita, koska tosiasioihin perustuvaa aineistoa niiden tueksi ei ollut.

Myös EFIA vastusti tarkistuksen tasoa, mutta pitäen perusteena sen riittämättömyyttä, ottaen huomioon venäläisen tuotteen merkittävästi huonompi taso sen saapuessa yhteisön loppukäyttäjälle. He väittivät, että huonompi laatu on ollut kompensoitava alemmilla hinnoilla.

(66) Sen vuoksi, että komission saama tieto on ollut vajavaista ja ristiriitaista, pääteltiin käytettävissä olevan tiedon perusteella, että 10 prosentin tarkistustaso oli kohtuullinen ja aiheellinen. Tämä luku muodosti myös yhteisön tuottajien ja EFIA:n esittämien lukujen keskiarvon.

(67) Nämä eroavuudet huomioon ottaen Venäjältä peräisin olevan urean hinnan arvioitiin olevan noin 10 prosenttia yhteisön tuottajien hintoja alemmalla tasolla.

4. Yhteisön tuotannon tilanne

a) *Tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin hyväksikäyttöarvo ja varasto*

(68) Todettiin, että yhteisön tuottajien urean tuotanto kasvoi 1,4 prosenttia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välillä. On todettava, että vaikka yksi yhteisön tuottajista (Stickstoffwerke A.G.) sijaitsi entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella, tämän yrityksen tuotanto ja myynti sisältyy yhteisön tuottajien lukuihin vuodesta 1989 alkaen.

(69) Yhteisön tuottajien tuotantokapasiteetin todettiin pienentyneen 1,6 prosenttia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Ottaen huomioon nämä pienet tuotannon ja kapasiteetin vaihtelut, kapasiteetin käyttö kasvoi hieman vuoden 1989 75 prosentista 77 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

(70) Tutkimuksessa ilmeni myös, että yhteisön tuottajien ureavarastot kasvoivat 8,7 prosentista vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

b) *Myynti ja markkinaosuudet*

(71) Asianomaisen tuotannon myynti markkinoilla väheni 1,7 prosentilla vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Toisaalta yhteisön tuottajien markkinaosuus kasvoi 77,5 prosentista vuonna 1989 78,5 prosenttiin tutkimusajanjaksona. Tämä kasvu tapahtui kuitenkin samanaikaisesti tämän tutkimuksen ulkopuolelle kuuluvien kolmansien maiden tuonnin tason laskun kanssa.

c) *Myyntihinnat, kannattavuus ja voitonvaje*

(72) Yhteisön tuottajien keskimyyntihinnat putosivat 10 prosentilla vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tutkimuksessa on kannattavuuden osalta ilmennyt, että yhteisön tuotannon asema oli huonontunut vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tappioiden kasvaessa painotetulla keskitasolla laskettuna 3,7 prosentista 6 prosenttiin.

(73) Enemmistö yhteisön tuottajista on väittänyt, että heidän on kilpailukykyisinä pysyäkseen saatava vähintään 10—15 prosentin voitto ennen veroja. Tätä ei kuitenkaan ole osoitettu toteen, ja koska urea on markkinoille vakiintunut tuote, tätä lukua pidetään korkeana. Komission käsityksen mukaan 5 prosentin voittoa ennen veroja olisi käytettävä voiton vajeen määrittämisen perustana tässä tapauksessa, kun otetaan huomioon urean kysynnän väheneminen, tarve rahoittaa tuotantolaitosten lisäinvestointeja sekä tämän tuotteen järkevänä pidettävä voitto alkuperäisessä polkumyynnin vastaisessa tutkimuksessa.

d) *Työllisyys*

(74) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuottajien työllistämien henkilöiden määrä ureasektorilla laski 8 prosentilla vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välillä.

5. Vahinkoa koskevat päätelmät

(75) On huomattava, että vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana olivat polkumyynnin vastaiset määrää koskevat toimenpiteet voimassa. Kuitenkin näistä toimenpiteistä huolimatta yhteisön tuottajien tilanne oli huonontunut. Vaikka monet talouden pääindikaattoreista ovat pysyneet vakaina, on hintojen lasku yhdistyneenä varastojen tason nousuun ja työllisyyden laskuun erityisen merkittävä. On myös ilmeistä, että urean kysyntä yhteisön alueella on hieman vähentynyt vuodesta 1989 ja että yhteisön tuottajat ovat tuotantotasojen ja markkinaosuuden säilyttämiseksi joutuneet alentamaan hintojaan tasolle, joka aiheuttaa jopa suurempia tappioita kun vuonna 1989.

(76) Ottaen huomioon edellä esitetyt tekijät on päätetty, että yhteisön tuotanto on kärsinyt asetuksen (ETY) N:o 2423/88 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todellista vahinkoa.

F. VAHINKOTEKIJÄT

1. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus

(77) Tutkittaessa, missä määrin yhteisön tuotannon kärsimä todellinen vahinko on aiheutunut polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista, todettiin 62 kohdassa selostetulla tavalla, että Venäjän markkinaosuus kasvoi vuoden 1989 0,9 prosentista 2,6 prosenttiin tutkimusajanjaksona.

(78) Tutkimuksessa on myynnin osalta ilmennyt, että yhteisön tuottajien myynti laski 63 000 tonnia vuoden 1989 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun Venäjän tuontivolyymi sitä vastoin kasvoi 77 833 tonnilla. Kuten edellä on todettu, on myös havaittu, että muiden kolmansien maiden (lukuun ottamatta Tšekin tasavaltaa, Slovakian tasavaltaa ja Ukrainaa) 263 802 tonnin tuonnissa tapahtui laskua. Tämän vuoksi katsotaan, että yhteisön tuottajien kaikki yhteisön alueella tapahtuvan myynnin menetykset johtuvat polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista Venäjältä.

(79) Hintojen ja kannattavuuden osalta on todettu, että tutkimusajanjaksona yhteisön tuottajien keskimyyntihinta tonnia kohden on laskenut 10 prosentilla vuoteen 1989 verrattuna. On selvää, että Venäjältä tapahtuvalla kasvavalla tuonnilla on ollut huomattava merkitys tässä hintojen laskussa, koska venäläisiä tuotteita on tarjottu markkinoilla yhteisön tuottajien tuotantokustannuksia 14 prosenttia matalammilla tullatuilla hinnoilla.

2. Muiden tekijöiden vaikutus

(80) On myös tutkittu, ovatko yhteisön tuotannon kärsimään vahinkoon vaikuttaneet muut tekijät kuin Venäjän viejien polkumyynti. Ei ole kuitenkaan näyttöä mistään sellaisesta kolmannesta maasta tapahtuneen tuonnin lisääntymisestä, johon ei kohdistu polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Vuonna 1989 koko muista kolmansista maista tapahtuva tuonti käsitti 92,7 prosenttia kaikesta yhteisön alueelle tulevasta urean tuonnista, kun sen sijaan tutkimusajanjaksona tämä luku oli pudonnut 71,4 prosenttiin. Yhteisön markkinoiden osuus tästä tuonnista laski 20,8 prosentista 15,6 prosenttiin samana ajanjaksona.

(81) Tämän tuonnin hintojen osalta on havaittu, että painotettu keskimääräinen cif-tuontihinta (tullaamaton) näistä muista kolmansista maista oli 22,5 prosenttia korkeampi kuin vertailukelpoisen venäläisen urean cif-tuontihinta. Niiden tullattujen hintojen taso tuojalle olisi juuri yhteisön tuottajien tappiota tuottavan painotetun keskimyyntihinnan alapuolella tutkimusajanjaksolla. Voidaan perustellusti katsoa, että tämän tuonnin hinnat myös ovat osaltaan vaikuttaneet yhteisön tuotannon heikentyneeseen tilaan, koska ne olivat selvästi alle sen teoreettisen tason, jolla yhteisön tuottajat olisivat pystyneet kattamaan kustannuksensa ja saavuttamaan kohtuullisen voiton.

(82) On katsottu, että vaikka hinnat ovat laskeneet, vähäinen uran kokonaiskysynnän pieneneminen yhteisössä vuoden 1989 ja tutukimusajanjakson välisenä aikana on osoituksena siitä, että tämän tuotteen kulutuksen taso on suunnilleen saavuttanut huippunsa. Lisäksi yhteisön tuottajat ovat hieman lisänneet markkinaosuuttaan, mikä saattaisi merkitä, että pienentyneet markkinat eivät olleet yhteisön tuottajien huonoon tilanteeseen pääasiallisesti vaikuttava tekijä.

(83) Vaikka voidaan väittää, että tuonti muista kolmansista maista on saattanut vaikuttaa yhteisön tuotannon kärsimiin tappioihin, tämä ei muuta sitä tosiasiaa, että tuonti Venäjältä erikseen tarkasteltuna, matalien hintojen vuoksi ja lisääntyneen markkinoiden valtaamisen vuoksi, on aiheuttanut todellista vahinkoa yhteisön teollisuudelle.

G. VAHINGON JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS VOIMASSA OLEVIEN POLKUMYYNTITOIMENPITEIDEN PÄÄTTYESSÄ

1. Tšekin ja Slovakian tasavallat

a) *Alustavat näkökohdat*

(84) Koska tavanomainen viiden vuoden jakso toimenpiteiden uudistamiselle olisi normaalisti kulunut umpeen helmikuussa 1994, on tutkittu vahingon uusiutumisen todennäköisyyttä. Tätä varten on seuraavia tekijöitä tarkastettu:

— tuotanto ja kapasiteetin taso viejämaassa,

— yhteisön alueelle tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvu,

— todennäköisyys, että tšekkiläistä ja slovakialaista ureaa tuodaan yhteisön alueelle sellaisella hintatasolla, jolla on yhteisön tuottajien hintoja alentava vaikutus,

— tällaisen tuonnin todelliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset yhteisön tuotantoon ja sen kehitykseen.

(85) Tutkimuksessa ilmeni Tšekin ja Slovakian tuottajien kapasiteetin hyväksikäytöstä, että näissä maissa on joko rajalliset puitteet tuotantotason lisääntymiselle tai siellä ei ole nimenomaista aikomusta lisätä sitä. Jollei ratkaisevia muutoksia tehdä heidän kotimaisen ja vientimyynnin rakenteessaan, näyttää epätodennäköiseltä, että tuonti Tšekin tasavallasta ja Slovakian tasavallasta yhteisön alueelle kasvaa nykytasoltaan merkittävästi.

(86) Näiden kahden maan tuonnin kasvun määrän osalta on todettu, että suurin osa, jollei kaikki, ilmeisestä volyymin kasvusta johtuu Saksan yhdistymisestä ja siitä, että entisen Saksan demokraattisen tasavallan (DDR) perinteisille asiakkaille tapahtuva myynti luetaan Eurostat-tuontitilastoissa. Jos tätä entiseen Itä-Saksaan suuntautuvaa myyntiä ei olisi sisältynyt laskelmiin, alun perin sitoumuksessa sovittuja määrää koskevia rajoituksia olisi noudatettu.

(87) Edellyttäen, että Tšekinmaa ja Slovakia muuttuvat siirtymävaiheen kautta keskitetyistä suunnitelmatalouksista vapaiksi markkinatalouksiksi, pidetään itsestään selvänä, että urean vientihinnat nousevat väistämättä markkinoiden mukaan määräytyvien tuotanto- ja kuljetuskustannusten kanssa samalle tasolle. Tšekin ja Slovakian tuottajien nykyisen hintaedun oletetaan sinä aikana pienenevän edelleen, ja heidän on pakko myydä korkeammilla yhteisön tuottajien hintoihin verrattavilla hinnoilla.

(88) Tutkimuksessa on ilmennyt, että Tšekin ja Slovakian tuonnin vaikutus yhteisön markkinoihin on merkityksetön, ja kun otetaan huomioon tuottajien tuotannon ja kaupan rakenteet kummassakin maassa, on epätodennäköistä, että heidän vientinsä yhteisön alueelle tulee tulevaisuudessa nousemaan merkittävälle tasolle. Yhteenvetona arvioidaan, että tuonnilla Tšekin tasavallasta ja Slovakian tasavallasta ei ole merkittävää vaikutusta yhteisön tuotantoon tai sen kehitykseen.

b) *Päätelmät*

(89) Edellä mainitut tekijät sekä ottaen huomioon Tšekin ja Slovakian tasavaltojen erittäin vähäinen tämän hetkinen ja mahdollinen osuus markkinoista, on päätelty, että todennäköisyys näiden maiden polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamasta vahingosta lähitulevaisuudessa on pieni, eikä ole tarpeen uudistaa suojatoimenpiteitä.

2. Venäjä ja Ukraina

a) Alustavat näkökohdat

(90) Samoin kuin Tšekin ja Slovakian tasavaltojen suhteen on tarpeen tehdä perusteltu arvio siitä, mitä tapahtuisi tulevaisuudessa, jollei olisi voimassa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä Venäjää ja Ukrainaa vastaan.

b) *Venäjä*

(91) Käytettävissä olevan tiedon perusteella on ilmeistä Venäjän osalta, että sen tuottajilla on kapasiteettia tuottaa 6,4 miljoonaa tonnia ureaa vuodessa. Toimitettujen tietojen perusteella näyttää myös, että Venäjä on itse asiassa vuonna 1992 tuottanut 4,5 miljoonaa tonnia ureaa. Ottaen huomioon kollektiiviviljelyjärjestelmän murtumisen tässä maassa, on erittäin luultavaa, että kotimainen urean kysyntä tulee romahtamaan, koska äskettäin yksityistetyillä tiloilla ei ole rahaa maksaa lannoitteista. Urean tuottajien on sen vuoksi tutkittava edelleen mahdollisuuksia kauppansa kasvattamiseksi yhteisön kanssa.

(92) Ottaen huomioon, että pellonpoistojärjestelmän käyttöönottaminen yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä on saanut monet yhteisön viljelijät säästämään lannoitteiden ostossa, on erittäin todennäköistä, että markkinat supistuvat edelleen sekä että venäläiset viejät lisäävät vientivolyymiään ja alentavat polkumyyntihintojaan vielä enemmän lisätäkseen markkinaosuuttaan.

c) *Venäjää koskeva päätelmä*

(93) Edellä olevan perusteella päätellään Venäjän polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin negatiivisten vaikutusten jatkuvan, jos toimenpiteitä ei toteuteta.

d) *Ukraina*

(94) Saadun tiedon perusteella näyttää Ukrainan osalta, että siellä on kapasiteettia tuottaa 3,1 miljoonaa tonnia ureaa vuodessa. Kuitenkin päinvastoin kuin Venäjä, Ukraina ei ole luonnonkaasun (ukrainalaisten urean käyttäjien käyttämä raaka-aine) suhteen omavarainen ja on paljolti riippuvainen kaasun tuonnista Venäjältä. Käytettävissä olevan tiedon mukaan kaasutoimitukset näyttävät olleen vakavasti keskeytyneet eikä Ukraina ehkä enää kauempaa pysty hyödyntämään olemassa olevaa kapasiteettiaan.

(95) Viimeisten käytettävissä olevien tietojen mukaan Ukrainasta tulevan tuonnin taso on pudonnut merkityksettömälle tasolle (6102 tonnia tammilokakuun 1993 välisenä ajanjaksona).

e) *Ukrainaa koskeva päätelmä*

(96) Edellä olevan perusteella pidetään epätodennäköisenä, että Ukrainasta tulevan tuonnin taso olisi tulevaisuudessa niin korkea, että se aiheuttaisi vahinkoa asianomaiselle yhteisön tuotannolle. Tämän vuoksi päätellään, ettei ole tarvetta uudistaa suojatoimenpiteitä Ukrainaa vastaan.

H. YHTEISÖN ETU

(97) Selvitettäessä, onko parhaiten yhteisön edun mukaista pitää polkumyynnin vastaiset toimenpiteet voimassa, on pidettävä mielessä, että tällaisten toimenpiteiden tarkoitus — epäreilujen kaupallisten käytäntöjen aiheuttaman kilpailun vääristymisen estäminen yhteisön markkinoilla — on pohjimmiltaan yhteisön yleisen edun mukaista.

(98) Tämän menettelyn osalta katsotaan, että ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia korjaavia toimenpiteitä yksi tai useampi yhteisön tuottaja voi joutua sulkemaan urean tuotantolaitoksensa. Tämä voi johtaa työllisyyden vähenemiseen yhteisössä sekä vähentää kilpailua markkinoilla.

(99) Yhteisön viljelijät ja urean teolliset käyttäjät ovat lyhyellä aikavälillä kiistämättä hyötyneet polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin halvoista hinnoista, mutta on kuitenkin muistettava, että näiden asiakkaiden ureaostot edustavat prosentuaalisesti suhteellisen pientä osaa heidän kokonaispanostuksestaan. Ottaen huomioon, että urean hinta on viime vuosina laskenut, millään polkumyyntiin kohdistuvien toimenpiteiden tarkistuksella ei todennäköisesti ole merkittävää vaikutusta käyttäjien talousarvioihin, eikä se ole kaiken huomioon ottaen riittävä syy evätä yhteisön tuottajilta oikeutettua suojelua.

I. MENETTELYN SAATTAMINEN PÄÄTÖKSEEN

a) *Päätökseen saattaminen Tšekin tasavallan ja Slovakian tasavallan osalta*

(100) Jos entisen Itä-Saksan myyntiä ei olisi sisällytetty Eurostat-tuontitilastoihin, Tšekin ja Slovakian tasavallat ovat, siten kuin edellä tässä asetuksessa selostetaan, olennaisesti noudattaneet toimenpiteessä asetettuja ehtoja ja siinä mainittuja määrää koskevia rajoituksia. Ottaen huomioon myös yhteisön alueelle suuntautuvan viennin rajalliset mahdollisuudet kasvaa merkittävästi nykytasosta, tšekkiläisten tuotteiden erittäin alhainen polkumyyntimarginaali sekä Tšekin ja Slovakian tuonnin erittäin vähäinen markkinaosuus ja jalansija markkinoilla ja rajallinen vaikutus tämän tuonnin hintoihin, harkitaan oikeaksi saattaa kumpaankin maahan kohdistuvat toimenpiteet päätökseen.

Tätä lopputulosta ei vastustettu neuvoa-antavassa komiteassa.

b) *Päätökseen saattaminen Valko-Venäjän, Georgian, Tadžikistanin ja Uzbekistanin osalta*

(101) Tämän asetuksen johdanto-osan 34 kohdassa on päätelty, ettei ole todisteita edellä mainituista maista tapahtuvasta merkittävästä tuonnista yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Samalla kun myönnetään, että näillä mailla on merkittävä tuotantokapasiteetti, todetaan, ettei ole todisteita tulevasta tai todennäköisestä olosuhteiden muutoksesta, mikä voisi johtaa matalahintaisten tuontituotteiden tulvaan kyseessä olevista maista yhteisöön. Edellä olevan vuoksi olisi polkumyyntitoimenpiteet Valko-Venäjän, Georgian, Tadžikistanin ja Uzbekistanin osalta saatava päätökseen.

Tätä lopputulosta ei vastustettu neuvoa-antavassa komiteassa.

c) *Päätökseen saattaminen Ukrainan osalta*

(102) Kuten edellisessä kohdassa mainittujen maiden osalta myönnetään, on myös Ukrainassa huomattava urean tuotannon valmistuskapasiteetti. Kuitenkaan, ottaen huomioon ukrainalaisten viejien suhteellisen vähäisellä tasolla oleva markkinaosuus ja Venäjältä tulevien kaasutoimitusten epävarmuus, ei ole selviä todisteita tilanteen muuttumisesta vastaisuudessa. Tämän vuoksi päätellään, ettei ole tarvetta uudistaa Ukrainaan kohdistuvia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä.

Tätä lopputulosta ei vastustettu neuvoa-antavassa komiteassa.

J. LOPULLISET TOIMENPITEET

(103) Venäjän osalta tutkimus on selvästi osoittanut, että:

— toimenpiteessä sovittuja määriä ei ole noudatettu, vaikka toisaalta tässä asetuksessa todetuista syistä tätä ei ole pidettävä alkuperäisen toimenpiteen antaneen osapuolen syynä,

— huolimatta vuonna 1987 käyttöönotetuista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä Venäjältä tapahtuva tuonti on ollut jatkuvasti polkumyyntihintaista ja on osaltaan vaikuttanut yhteisön tuotannon kärsimään todelliseen vahinkoon,

— Venäjällä on suuri liikatuotantokapasiteetti, ja siellä on potentiaalia lisätä polkumyyntivientiä yhteisön alueelle.

(104) Edellä olevan vuoksi olisi määrättävä Venäjään kohdistuvat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet.

(105) Tämän asetuksen johdanto-osan 72 ja 73 kohdassa on todettu, että yhteisön tuottajat ovat kärsineet menetyksiä tutkimusajanjakson aikana ja että 5 prosentin voittoa ennen veroja on pidettävä kohtuullisena tämän menettelyn osalta. Näin ollen asianmukaisen tullitason määräämiseksi polkumyynnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi, on laskettu hinta, jolla yhteisön tuotanto on kykenevä kattamaan tuotantokustannuksensa ja saavuttamaan tämän kohtuullisen 5 prosentin voiton. Tätä hintaa on sitten verrattu Venäjän tullattuun cif-tuontihintaan (tarkistettu ottamalla huomioon laatuerot). Vahingon eliminoinnin määrä on 26,8 prosenttia ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta, vapaasti yhteisön rajalla.

(106) Tämä vahingon eliminointiprosentti on pienempi kuin Venäjää varten vahvistettu 28,2 prosentin polkumyyntimarginaali. Tämän vuoksi asetuksen (ETY) N:o 2423/88 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti lopullinen polkumyynnin vastainen tulli olisi vahvistettava vahingon eliminointimäärän tasolle.

(107) Ottaen huomioon Venäjän tuontihintojen laskeva suuntaus, vaihtuvaa tullia pidetään parhaiten soveltuvana toimintatapana tässä erityistapauksessa. Tämä tullimuoto mahdollistaa myös sen, että viejät saavat asianmukaisemman hyvityksen viennistään. Määrättävän muuttuvan tullin olisi perustuttava todellisen cif-tuontihinnan, vapaasti yhteisön rajalla, ja 115 ecun vähimmäishinnan tonnilta välisiin eroihin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjän Federaatiosta peräisin olevaa ureaa, joka kuuluu CN-koodeihin 3102 10 10 ja 3102 10 90.

2. Tullimäärä on 115 ecun vähimmäistonnihinnan ja nettohinnan, vapaasti yhteisön rajalla ennen tulliselvitystä, mikäli tämä hinta on matalampi, välinen ero.

3. Jollei toisin erikseen säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säädöksiä.

2 artikla

Saatetaan päätökseen "Petrimex Foreign Trade company Ltd" -nimisen yhtiön (Bratislava) ja "Sojuzpromexport" -nimisen yhtiön (Moskova) tarjoamat ja asetuksen (ETY) N:o 3339/87 2 artiklan 1 kohdassa hyväksytyt toimenpiteet.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä tammikuuta 1995.

Neuvoston puolesta

E. ALPHANDÉRY

Puheenjohtaja